ਅੱਕਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਵੇਮਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5884)

25 ਨਵੰਬਰ, 2021

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ [ਅਨਿਰੁੱਧਾ ਬੋਸ, ਜੇ].ਬੋਸ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 - ਐਸ.34 - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1982 ਅਤੇ 1987 ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - 1982 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ 1987 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਹਿਲੂ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਆ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ.34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ - ਹੋਲਡ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੋਧ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਸੀ - ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ - ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਤਰਕ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ - ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਸੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ - ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਆਯੋਜਿਤ: 1. 1963 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪੱਟੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਾਰ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [1199-ਐਫ-ਜੀ]

2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਐਂਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਢਹਿ ਗਈ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਕ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡਅਲੋਨ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ "ਹੋਰ ਰਾਹਤ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ II ਰੂਲ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ 15 ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1982 ਦਾ ਸੂਟ. ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1908 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17][1200-ਸੀ-ਐਚ; 1201-ਏ-ਬੀ]

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ, 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18][1201-ਬੀ-ਡੀ]

4. ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ। ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ-ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਲਕੀਅਤ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19][1201-ਡੀ-ਐਚ; 1202-ਏ]

ਐਮ.ਕੇ.ਰੱਪਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 1969 (2) ਐਸਸੀਸੀ 590 : [1970] (2) ਐਸਸੀਆਰ 124; *ਰਾਮ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੰਗਾ ਦੇਵੀ* 1973 2 ਐਸਸੀਸੀ 60; *ਵਿਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ* 1993 ਬੇਨਤੀ 3 ਐਸਸੀਸੀ 129; *ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਥੁਲਾ ਸੁਧਾਕਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਬੁਚੀ ਰੈਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)* ਅਤੇ ਹੋਰ 2008 4 ਐਸਸੀਸੀ 594 : [2008] (5) 331; *ਵੈਂਕਟਰਾਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆਨੇ ਡੋਰੈਰਾਡਜਾਪੇਰੂਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ* 2014 14 ਐਸਸੀਸੀ 502 : [2013] (5) ਐਸਸੀਆਰ 814 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਲੱਪਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਆਈ. ਐਲ. ਆਰ. 2007 ਕਰ 339)- ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ।

ਦੇਵੀਸ਼ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਕੇ. ਸੁਬੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ ਆਈ ਆਰ 1970 ਮਾਈਸ 249; *ਨਵਲਰਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਦੇਵਮੁਰਾਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਜੈਬੇਨ ਜਯਵੰਤਭਾਈ ਚਾਵੜਾ* ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1998 ਗੁਜਰਾਤ 17-ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1970] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 124	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 10
(1973) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 60	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 10
(1993) ਬੇਨਤੀ 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 129	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 10

[2008] 5 ਐੱਸਸੀਆਰ 331	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 10
[2013] 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 814	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 14

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.5884

ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21.07.2008 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. 2005 ਦਾ ਨੰਬਰ 331.

ਜੀ.ਵੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਡੀ., ਐਨ.ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਨਾ ਚੰਦਰਸ਼ੇਕਰ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕਰੁਣਾਕਰ ਮਹਾਲਿਕ, ਬੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਭੰਡਾਰਕਰ, ਸਰਬੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੁਪਤੀ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

[ਅਨਿਰੁੱਧਾ ਬੋਸ, ਜੇ].

1. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਅਰਾਕੇਰੀ ਅਬੈਯਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਵਿਭੂਤੀਪੁਰਾ ਪਿੰਡ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰਾਜਪੁਰਾ ਹੋਬਲੀ, ਬੰਗਲੌਰ, ਦੱਖਣੀ ਤਾਲੁਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 10.54 ਗੰਟਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁਝ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ-ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਨੰਦ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਅਰਕੇਰੀ ਅਬੈਯਾਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਅਰਕੇਰੀ ਅਬੈਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਈਂਪਾ ਦਾ ਜਵਾਈ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1982 ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1982 ਸੂਟ ਅਤੇ 1987 ਸੂਟ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 29 ਮਈ, 1972 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਲਕ ਪਾਪੀਆ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 1 ਏਕੜ 15 ਗੁੰਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਲਾਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

2. ਵਿਸ਼ਾ-ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਰਥਾਤ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਸਲੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਭੋਗ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 25 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ। 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ ਵਿਖੇ XVIII ਵਧੀਕ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1982 ਦਾ ਸੂਟ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵਾ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰ: 3029/82। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। 1982 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖ਼ਲੀ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਕੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 7 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੇਨਾਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

4. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਯੋਜਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"4. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਐਕਸ 'ਤੇ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਆਰ ਓ ਆਰ ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀ-4 ਤੋਂ ਪੀ.6. ਮੁਦਈ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰ. ਓ. ਆਰ. ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਪੀ. 4 ਤੋਂ ਪੀ. 6 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਥਿਤ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

5. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 06/09/2004 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦਸੰਬਰ 2004 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.1 ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਜੇਕਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

(ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਵਰਬੈਟੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

5. ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ, 18 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਅੱਠਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ (ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ 'ਤੇ

ਕਬਜੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪਹਿਲੂ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨੰ. 1, ਭਾਵ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ 1982 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਸੂਟ-ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

> "(i) ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
>
> (ii) ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

6. ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

> "15. .....ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 28/01/1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ 4 ਸਾਲ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 02/03/1987 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਓ.ਐਸ 3029/82 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ 4 ਸਾਲ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

(ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਵਰਬੈਟੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

7. ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ 2005 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 331 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 2008 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8. ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ। ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"6. ..... ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਸਾਲ 1982 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 7.9.1985 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 3029/82 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਾਲ 1982 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। 26 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਹੁਣ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ। ਮੈਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 7.9.1985 ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 3029/82 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਸ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਡੀ-ਨੋਵੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

(ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਲੱਪਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਆਈ. ਐਲ. ਆਰ. 2007 ਕਰ 339) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ -

"31. ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਬਜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

10. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1963, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਐਲਾਨ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ, ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਇੱਕ "ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ, ਜੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਕੇ.ਰੱਪਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ [(1969 (2) ਐਸਸੀਸੀ 590] ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"12. ..... ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1877 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਰਾਮ ਸਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੰਗਾ ਦੇਵੀ [(1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 60] , ਵਿਨੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ [(1993) ਬੇਨਤੀ 3 ਐਸਸੀਸੀ 129] ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਥੁਲਾ ਸੁਧਾਕਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਬੁਚੀ ਰੈਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। ਅਤੇ ਹੋਰ [(2008) 4 ਐਸਸੀਸੀ 594]. ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

"8. ਮੈਂ ਅਰਾਲੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 3029/82 ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 3029/82 ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ: 1014/87। ਮੁਦਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਬੇਤੁਕੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। "

(ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12. ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਮੁਦਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਿਸ਼ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਕੇ. ਸੁਬੀਆਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਮਵਾਈਐਸ 249) ਅਤੇ ਨਵਲਰਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਦੇਵਮੁਰਾਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਜਯਾਬੇਨ ਜੈਵੰਤਭਾਈ ਚਾਵੜਾ (ਏਆਈਆਰ 1998 ਗੁਜ 17), ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਟਾਈਟਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ।

13. ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐੱਮ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਦੇ "ਲਾਅ ਆਫ਼ ਅਵਰਸ ਪੋਜ਼ੇਸ਼ਨ" (12ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅਨੰਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਧਾਰਨਾ ਦੋ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ: (i) ਕਾਰਪਸ: ਅਤੇ (ii) ਦੁਸ਼ਮਣੀ। ਕਾਰਪਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਅਸਲ ਨਿਵੇਕਲਾ ਭੌਤਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਦੋ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਗੁੱਡਾ (ਕੂੜਾ) ਸੁੱਟਣਾ ਗੁੱਡਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

14. ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹ ਕਥਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਬਜਾ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ-ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ-ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। 1982 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ-ਕਬਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਗੜਬੜ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੇਵੀਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਨਵਲਰਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਦੇਵਮੁਰਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੀਆਂ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਰ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵਿਨੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ), ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਵੈਂਕਟਰਾਜਾ ਅਤੇ ਓਰਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਡੋਰੇਰਾਡਜਾਪੇਰੂਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। [(2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 502]. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"24. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਠਾਉਣ। (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਖੁਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਮਪੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਮੰਗੀਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ)।

15. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। 1963 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕਮਾਤਰ ਰਾਹਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹੈ। 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਦੋਹਰੀ ਰਾਹਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

16. 1963 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪੱਟੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਾਰ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਾਲੱਪਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"31. ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

17. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਐਂਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲਵੀਂ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਢਹਿ ਗਈ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਕ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਡਅਲੋਨ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਦੀ ਗਲਤ ਰਚਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ "ਹੋਰ ਰਾਹਤ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ,

1908 ਦੇ ਆਰਡਰ II ਰੂਲ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕਰੋ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਕਿਉਂਕਿ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ 15 ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਐਲਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1982 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1908 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ 1963 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

19. 1963 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ (1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ

ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ-ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕੀ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਰਾਹਤ ਇਕੋ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

20. ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਬਜੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

22. ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

